
Η Πηνελόπη Κουρτζή μάς μιλάει από καρδιάς για τη Νόρα, τα "Δεκατρία μπαλώματα" της και για την ίδια: «Εγώ τα αγαπώ τα μπαλώματα!»

23

Οκτωβρίου

Η Πηνελόπη Κουρτζή, γεννημένη στην Άρτα και μεγαλωμένη στην Αθήνα, σπούδασε Βιοτεχνολογία, και για σειρά ετών εργάστηκε στον ιδιωτικό τομέα. Σήμερα, ο επαγγελματικός της προσανατολισμός έχει αλλάξει, με την ίδια να δραστηριοποιείται στον επιχειρηματικό χώρο, μοιράζοντας το χρόνο της ανάμεσα σε δουλειά, οικογένεια -είναι παντρεμένη κι έχει ένα γιο- και στη μεγάλη της αγάπη που δεν είναι άλλη από την συγγραφή. Αξίζει, μάλιστα, ν' αναφέρουμε πως έχει διακριθεί σε διαγωνισμούς ποίησης και έχει γράψει θεατρικά έργα.

Εμείς τη γνωρίσαμε πριν από ένα χρόνο, όταν κυκλοφόρησε από τις εκδόσεις Ψυχογίος το πρώτο της βιβλίο με τίτλο "Κουμκουάτ: Εκεί που ρίζωσε η αγάπη". Φέτος επανέρχεται με ένα νέο ιστορικό μυθιστόρημα, το "Δεκατρία μπαλώματα", ανεβάζοντας ψηλότερα τον προσωπικό της πήχη. Με αφορμή την κυκλοφορία του νέου της έργου, λοιπόν, η κυρία Κουρτζή μάς παραχώρησε μια πολύ ενδιαφέρουσα συνέντευξη, την οποία ελπίζουμε ν' απολαύσετε, ενώ ευχαριστούμε θερμά την ίδια για τον χρόνο που μας αφιέρωσε.

Η Νόρα είναι μια γυναίκα που, για την εποχή της πάντα, είναι ιδιαίτερα τολμηρή και απελευθερωμένη, θυμίζοντας περισσότερο μια γυναίκα του σήμερα παρά του τότε. Προσωπικά, μου αρέσει πολύ η προσέγγισή σας αυτή, αφού ξεφεύγει από τις

τετριμμένες γυναικείες καρικατούρες του τότε, όμως ποιος ήταν ο προσωπικός σας σκοπός όταν διαμορφώνατε κατ' αυτόν τον τρόπο τον χαρακτήρα της;

Σε κάθε εποχή τα βιώματα και οι ανάγκες της κάθε γυναίκας διαμορφώνουν αντίστοιχα τον χαρακτήρα της. Εάν η ηρωίδα συνέχιζε να ζούσε στο προστατευμένο και “πλήρως ορισμένο” πλαίσιο της οικογένεια της, πολύ πιθανό να αποτελούσε και αυτή μια γυναίκα απόλυτα υποταγμένη στα πρόπει της εποχής της. Όμως τελικά όπως πάντα συμβαίνει, οι αποκλίνουσες συμπεριφορές και καταστάσεις δημιουργούν ατίθασους χαρακτήρες, ασυμβίβαστους με την κοινωνία την οποία ζούνε και έτσι έχουμε και εμείς την ευκαιρία να παρατηρήσουμε την επίπτωση που έχουν οι καταστάσεις στην ψυχοσύνθεση και εξέλιξη του κάθε ανθρώπου.

Πάνω και από την ευτυχία της, η Νόρα αναζητά ένα μέρος να ταιριάζει, μια ομάδα να ενταχθεί, μια ταυτότητα να υιοθετήσει, κάτι που θα αποδεικνύει το ποια είναι. Όμως, τελικά, τα χρειαζόταν όλα αυτά, ή το πιο σημαντικό, για τον κάθε άνθρωπο, είναι ν' αποδεχτεί την προσωπική του αλήθεια και να μην περιμένει κανείς να του αναγνωρίσει το οτιδήποτε;

Ίσως στην εποχή που ζούμε κάποιοι θα έλεγαν το δεύτερο. Είναι μια πολύ μεγάλη άμυνα και ελευθερία να συμβιβάζεσαι με τον εαυτό σου και να είσαι ψυχικά αυτόνομος. Παρόλα αυτά εγώ πιστεύω πως υπάρχουν κάποια πράγματα που μας ορίζουν και μας προσδιορίζουν και μας απαλλάσσουν έτσι από κάποια βάρη. Όσον αφορά στην ηρωίδα μου, αυτό που πραγματικά αναζητούσε ήταν η αγάπη. Η αποδοχή και η απόδειξη της αγάπης όπως την είχε μεταφράσει και σημάνει στο μυαλό της, με την έννοια της “ταυτότητας”. Αυτό που λίγο πολύ αναζητούμε όλοι βαφτίζοντας το με άλλο τρόπο ο καθένας έτσι δεν είναι;

Διαβάζοντας κανείς τα βιβλία σας, του δίνεται η αίσθηση πως είστε λάτρης των συμβολισμών. Έχω δίκιο;

Ναι, είμαι λάτρης των συμβολισμών. Όχι όμως για να δυσκολέψω τη διαδικασία της σκέψης και να βάλω ένα επιπλέον συνειρμό στο μυαλό μου αλλά ακριβώς για τον αντίθετο λόγο. Για να διευκολύνω τη σκέψη μου και να κάνω πιο κατανοητές έννοιες που από μόνες τους μπορεί να μου φαίνονται ακόμα ασαφείς ή και αρκετά περιγραφικές. Επίσης μου αρέσουν πολύ οι αλληγορίες, συνδεδεμένες απόλυτα με τους συμβολισμούς γιατί μου θυμίζουν τα παραμύθια και τα κρυφά νοήματα που αριστοτεχνικά κρύβονται από πίσω.

Πιστεύετε πως πρέπει να ζει κανείς τη ζωή του στα άκρα ή να κάνει ζυγισμένες, συγκρατημένες επιλογές; Αξίζει να υποφέρει κάποιος στη ζωή του, απλά και μόνο για να πει πως άγγιξε το όνειρο, έστω και φευγαλέα, για μερικές στιγμές;

Πιστεύω και τα δύο ανάλογα. Αξίζει να φτάσεις στα άκρα για ανθρώπους και να ζήσεις ακραία συναισθήματα, αρκεί να μην θέτεις ποτέ σε κίνδυνο την υγεία ψυχική και σωματική υγεία την δική σου και των υπολοίπων. Από την άλλη υπάρχουν πολλές περιπτώσεις που οι ζυγισμένες συγκρατημένες επιλογές είναι η σωστή λύση και βοηθά στην ευημερία μας και αποτελούν και την ακραία επιλογή που μπορούμε να κάνουμε. Πάντα τα πλαίσια μας προστατεύουν και μας κάνουν να νιώθουμε ασφαλείς, σίγουρα όμως θα έρθουν και στιγμές που θα βγούμε έξω από τις γραμμές για κάτι που θέλουμε πολύ να ζήσουμε. Αν με ρωτάτε προσωπικά, δεν έχω ζήσει ποτέ ακραία, εκτός ίσως από στιγμές που μου έφερε η ίδια η ζωή και όχι από επιλογή, έτσι είχα το μερίδιο μου με αυτό τον τρόπο!

Έχετε γράψει δύο μυθιστορήματα τα οποία τοποθετούνται σε μια εποχή αρκετά μακρινή από τη σημερινή. Έχετε στο πίσω μέρος του μυαλού σας, στο μέλλον, να γράψετε μία ιστορία που θα τοποθετείται σ' ένα πιο σύγχρονο σκηνικό;

Έχω στο συρτάρι μου και τέτοιες ιστορίες και είμαι σίγουρη πως θα πάρουν την σειρά τους στο μέλλον. Και επίσης τα θεατρικά έργα που γράφω είναι ως επειδή το πλείστον στη σύγχρονη εποχή. Παρόλο αυτά, με γοητεύουν ιδιαίτερα οι ιστορίες του παρελθόντος και η γραφή μου τουλάχιστον προς το παρόν με οδηγεί προς τα εκεί.

Η δικιά σας η ζωή έχει «μπαλώματα» κι αν ναι, ποια τα συναισθήματά σας γι' αυτά; Μπορείτε, ίσως, να βρείτε στοιχεία της Νόρας σε εσάς;

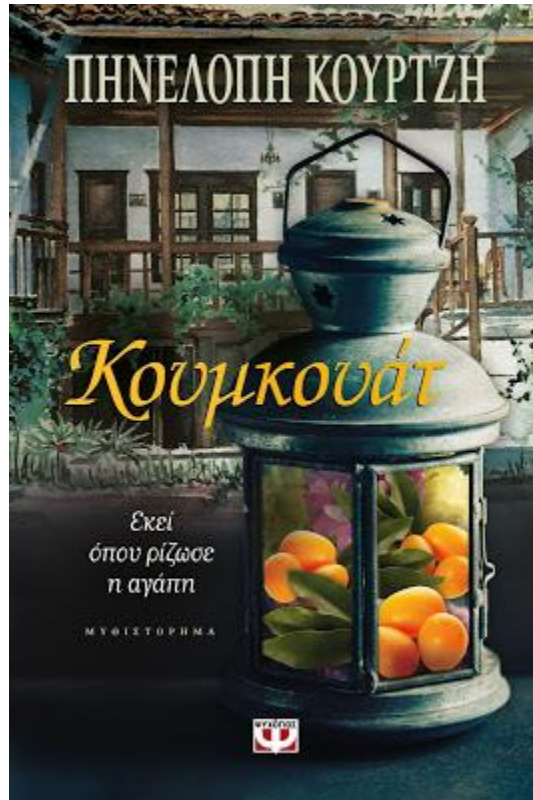
Ναι, η ζωή μου έχει μπαλώματα, αρκετά θα έλεγα. Κοιτάζτε, εγώ τα αγαπώ τα μπαλώματα! Είμαι από τους ανθρώπους που όταν συνδέομαι συναισθηματικά με κάτι δυσκολεύομαι να το αποχωριστώ και έτσι τα μπαλώματα με βοηθούν σε αυτό! Και φυσικά η Νόρα έχει πολλά δικά μου στοιχεία όπως και οι υπόλοιποι πρωταγωνιστές! Όλοι ανεξαιρέτως σε αυτό το βιβλίο έχουν δικές μου αναζητήσεις όσο και αν τα ζητήματα που τους απασχολούν δεν μοιάζουν με αυτά της δικής μου ζωής.

Το επόμενο σας βιβλίο είναι κάτι που ήδη σκέφτεστε, ή προς το παρόν απολαμβάνετε τη χαρά του να κρατάτε στα χέρια σας το δεύτερο έργο σας;

Απολαμβάνω πολύ το ταξίδι των “δεκατριών μπαλωμάτων” που μόλις άρχισε αλλά από το καλοκαίρι ήδη έχω αρχίσει και γράφω το επόμενο καθώς είναι η αγαπημένη μου ασχολία!

Υπάρχει κάποιος συγγραφέας που να σας έχει εμπνεύσει μες τα χρόνια, ή και κάποιο βιβλίο που διαβάζοντάς το να σκεφτήκατε: «Αυτό θα ήθελα να το έχω γράψει εγώ!»;

Υπάρχουν πολλοί! Γενικά εμπνέομαι από τα περισσότερα βιβλία που διαβάζω και από τους συγγραφείς και τις συνεντεύξεις τους. Αγαπώ τη Φιλομήλα Λαπατά και τους περισσότερους συγγραφείς του εκδοτικού μου οίκου και όλη τη σύγχρονη Ευρωπαϊκή “σχολή” αστυνομικών μυθιστορημάτων. Τώρα όσον αφορά στα ποιά θα ήθελα να έχω γράψει από που να αρχίσω; Εκτός των μυθιστορημάτων της Αγκάθα Κρίστι θα πω το “από δρυ παλιά και από πέτρα” της Νοέλ Μπαξέρ, τους “σκοτεινούς τόπους” της Τζίλιαν Φλιν, το “Με λένε Ντάτα” της κ. Μαντά, και πάρα πολλά άλλα που αν συνεχίσω να αναφέρω δεν θα τελειώσει ποτέ η ερώτηση!

Την παρουσίαση του βιβλίου "Εκεί που ρίζωσε η αγάπη" στο site μας μπορείτε να την βρείτε στο παρακάτω link:

<http://www.culture21century.gr/2016/11/koymkoyat-ekei-poy-rizwse-h-agaph-ths-phnelophs-kourtzh-book-review.html>

Την παρουσίαση του βιβλίου "Δεκατρία μπαλώματα" στο site μας μπορείτε να την βρείτε στο παρακάτω link:

<http://www.culture21century.gr/2017/10/dekatria-mpalwmata-ths-phnelophs-koyrtzh-book-review.html>